

Baldiri Amer i Terrades. No cal recórrer a hiperbòlics adjectius per recordar a l'amic Baldiri. La seva activitat, massissa i cristal·lina alhora, han deixat un impacte inesborrable entre els seus amics..., i tots els sardanistes erem amics seus...

Qui, el recorda sol·licit i actiu en els aplecs de Figueres i de Sant Pau de la Calçada; o a la Rambla, venent números per recaptar migrades pessetes a profit del Foment; o sacrificant-se hores de repós dedicant-les a l'ensenyament d'infants i de joves a l'escola de sardanistes. Qui el recorda puntejant melodies d'En Pep, d'En Bou o d'En Mauné i corrent to seguit a resoldre, amatent, els entrebancs que mai falten... Qui, més íntimament lligat amb la seva tasca, el veu al despatx de l'alcalde, cercant ajuda o permís, o lluitar incansable, amb obstinació creixent, per la realització d'una obra que no veurà complida: el monument a Pep Ventura...

Una freda matinada del febrer passat, En Baldiri Amer ens deixà per sempre. Així, senzillament, com senzilla fou sempre la seva manera de fer les coses més grans.

— — —

Amb cor encongít i ànim rebel a la realitat rabiosament dolorosa, per la pèrdua d'En Baldiri Amer, i per la més recent encara de Melcior Comas, els homes del Foment de la Sardana Pep Ventura, porten endavant, sense desmai, la tasca d'exaltació sardanista, oferint-nos la prova més tangible de l'inesgotable amor que senten per la dansa més bella: L'Aplec de l'Empordà.

A tú, lector amic, et pregunto ¿consideres suficientment pagat l'esforç d'En Baldiri Amer i Terrades despedint-lo amb un "reposa en pau" de circumstàncies...? Pensa-ho.

JOAQUIN ROSA i SALELLAS